

HURA NA DESIVE „MOZKOMORY“ DO MESTA!

PLEMENO

SHIBA INU

3
2017

CEVA: 52 Kč
PRO PŘEDPLATITELE: 47 Kč
ROČNÍK: 62

MUSHING

**FOUR, THREE,
TWO, ONE...
MUSH GO!**

VÝSTAVY

**ŠAMPION
ŠAMPIONŮ**

VÝCHOVA

**JAK NAUČIT PSA
BRÁT PAMLSEK?**

DOGDANCING

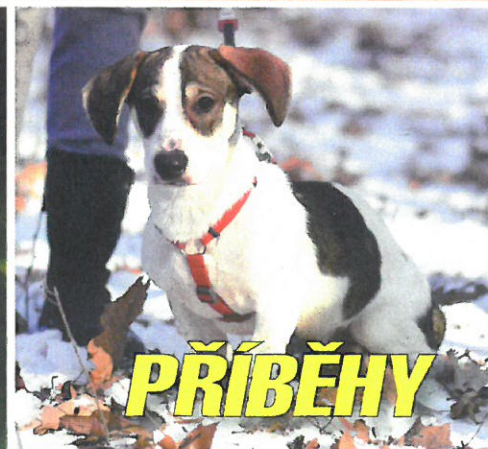
**SLALOMEM
VPŘED I VZAD!**

VÝCVIK

**ÚTOK NA PSA
Z POHYBU**

TÉMA MĚSÍCE

PES A KOČKA

PŘÍBĚHY

**KRMÍM
BARFEM**

S Dykem máme tři zkoušky:

ZZO, ZOP a ZM

„Často slýchávám, že to nejsou žádné zkoušky. Možná pro někoho, kdo cvičí od mládí a má za sebou více vycvičených psů. Věřte, pro mě byla každá zkouška, kterou jsme zvládli, malý zázrak, a ZM byla zázrak zázraků,“ říká Radmila Krejčová, která se začala věnovat výcviku psa ve svých 53 letech. A hodně ji to baví!

Kdy a jak jste se dostala k pejskařině?

Moje cesta k pejskařině byla dlouhá. Odmalička jsem psy milovala, ale doma jsem žádného mít nemohla. Občas jsem sice nějaké štěně domů přinesla, ale pes štěká, což vadilo sousedům, a tak konečná fenka byla u babičky na vesnici. Tenkrát na řetězu, jak jinak. Bylo mi to moc líto, proto všichni moji psi jsou vždycky tam, kde se zrovna nacházíme my. Je to krásný pocit. Když jsem nemohla mít živého, kupovala jsem si toho papírového – časopis Pes přítel člověka a hlitala jsem všechny články. Ještě velmi dlouho trvalo, než jsem si mohla pořídit svoji první fenku. Když jsem se vdala, manželovi se zalíbil novofundlandčan, a jednoho dne mi oznámil, že objednal štěně. A tak k nám přišel Jeff. No, k nám, vlastně se zabydlel u manželových rodičů, kde hlídal hospodářství, my jsme tenkrát bydleli na svobodárně. Teprve po deseti letech,

když umřel, a my už jsme měli domek, jsem si konečně přivezla bearded kolii Ayryku. Nádherný pocit mít svého psa! Ája byla můj parťák na dlouhé procházky, přítel, který mně pomohl zvládnout i nádorové onemocnění. Na výcvik jsem tenkrát vůbec nepomýšlela. To přišlo až po 16 letech, kdy Ája odešla za Duhový most. To už jsem dlouho věděla, že další pes bude chodáček.

Novofundlandský pes a bearded kolie jsou poměrně rozdílná plemena. Jací byli vaši psi?

Vždycky jsem si vybírala plemeno podle obrázku a nikdy jsem nepochybovala, že psíka zvládnou. Jeff byl s PP, ale monorchid (měl sestouplé jen jedno varle), takže žil na chalupě, chodil s námi na procházky, jen voda mu nic neříkala. Byl neskutečný klíďas, úžasný k našim dětem, a také skvělý hlídač, který

do domu pustil a uvítal, ale ven už ne. Dodnes na něj tady rádi vzpomínají. Když si sedl ráno před bytovku, spletl si náš vchod, zablokoval dveře a paní ho pěkně prosila: Jeffičku, pusť nás, my musíme do práce. A beardedka Ayryka? To je fenka, která je hluboko v mém srdci. Nádherná, trošku bojácná, ale neskutečně věrná parťačka. Nevím, jestli by se dalo spočítat, kolik kilometrů jsme spolu za těch 16 let nachodily. Měla překrásné oči, nikdy jsem takové u nikoho neviděla. Jednu vašeň si uchovala i v době, kdy už hůř chodila: zavedla s autobusu. Autobus po silnici, ona po louce. Nikdy na tu silnici nevyběhla a bylo vidět, jak je nadšená. Její odchod strašně bolel. Měli jsme i labutěnku Ronyska, který miloval pivo a rád tančil. A také Flíčka, křížence, který k nám přišel od manželových rodičů ve třinácti letech a moc rád se učil nové věci, a byl s námi až do svých devatenácti let.

Co vás motivovalo k pořízení dalšího psa, a k tomu pracovního plemene?

O pracovním plemeni jsem vlastně vůbec neuvažovala. Padla mi do oka fotka fenky Beky Krosandra a bylo rozhodnuto. Začala jsem se o chodáčky zajímat a napsala jsem i do této chovatelské stanice. Bylo skvělé, kolik informací jsem se od nich dověděla. Navštívili jsme i klubovou výstavu. Když pak za několik let Ája odešla, bylo jasno. Tenkrát byl jen vrh v Dašickém zátiší, a tak jsem si zamluvila pejska. Jeli jsme

si ho vybrat, dostal krásné jméno Navaro, a nastal čas čekání. Nějak se to ale zamotalo a místo Navara máme doma Noxe – Dyčka.

Dělám to, co jsem vždycky chtěla, a moc mě to baví

Jaké byly vaše začátky s Dykem a co následovalo? V čem byl tak rozdílný oproti vašim předchozím pejskům?

Dyk rovná se samostatně myslící jednotka. Už jako štěňátko dával jasně najevo, že on tady není pro nás, ale my jsme tady pro něho. Díval se a říkal: Jen si namáhej hlavičku, jak si mě získat. Tak jsem se rozhodla, že budeme chodit na cvičák. Dyk je velký koumák, manžel musel udělat i speciální zavírání branky, aby ji nedokázal otevřít. Obcházel to tím, že plot skákal z místa, nebo rovnou vysadil celé pole. Klíček od kotce musíme věšet na trám, protože si dokáže

Klasický výcvik

odemknout visací zámek. Je to šikula.

Co bylo pro vás při jeho výchově a výcviku nejsložitější?

Složitě bylo ze začátku asi všechno. Zkušenosti žádné, věk taky už ne nejnižší – 53 roků. Na cvičáku se cvičilo ještě postaru v řadovce, a to byla pro Dyka nuda. Pročítala jsem si články o výcviku a narazila na článek o Heroloticích u Tišnova. A tam byla Anička a pozitivní motivace.

To byla paráda. Tohle Dyka začalo bavit, rychle se učil, jen se sám rozhodoval, kdy bude cvičit a kdy se na to necítí. To byl problém, chtěla jsem zkusit i nějakou zkoušku. Musela jsem být vždycky aspoň o krok napřed, jinak by určitě velel on mně. Naučil mě asi mysllet po psovsky. Musela jsem vymýšlet finty, jak ho některé věci naučit. Třeba štěkání; on všem ostatním na povel štěkal, mně ovšem

ne. Také aport ho vůbec nezajímal. Ale všechno jsme zvládli. Moc rád i tančí, ale nejradši chodí s Pepou na túry. Loni vystoupali 7krát na Králický Sněžník.

Složili jste spolu i několik zkoušek. Které to jsou a jak jste prožívala přípravu na ně a následně i samotnou účast?

S Dykem máme tři zkoušky: ZZO, ZOP a ZM. Často slýchávám, že to nejsou žádné zkoušky. Možná pro někoho, kdo cvičí od mládí a má za sebou více vycvičených psů. Věřte, pro mě byla každá zkouška, kterou jsme zvládli, malý zázrak, a ZM byla zázrak zázrak

Kynologická organizace – 1 Ostrava pořádá XXI. ročník

Národní výstavy psů všech plemen v Ostravě se zadáváním titulů CAJC, CAC ČR, CAC ČMKU, Res. CAC ČR

8. – 9. dubna 2017

na Výstavišti Černá louka Ostrava

1. uzávěrka přihlášek1. února 2017
2. uzávěrka přihlášek15. února 2017
3. uzávěrka přihlášek1. března 2017

Přihlášky přijímá:

Výstava psů
P.O.BOX 130
709 00 Ostrava – Mariánské Hory

Informace:

Kancelář – tel.č.: 604 855 142 (10 00 – 17.00 hod), e-mail: lachovasisi@seznam.cz

Přihlásit se můžete on-line na www.dogoffice.cz

Přihlášky a propozice jsou ke stažení na <http://mujweb.cz/nvpostrava/>

ků. Navíc všechny musíme dělat na cizích cvičácích. V Lukové asi takový výbuch radosti ještě nezažili. Den před zkouškou jsem Dykovi našlápla kratičkou stopu. On se na mě dívá a říká: A to je co, co s tím mám dělat? Prostě ani fuk, jen stál, jako kdyby říkal, že zrovna nebyl ve škole, když se tohle probíralo. Byla jsem zoufalá, to bude zas ostuda. Ráno jsme jeli. Když jsem pak po našlapání stopy pustila Dyka z auta, hned jsem věděla, že dnes to půjde, že je jeho den D. Byl celý radostný, dokonce šel pozdravit pana rozhodčího. Byl rozhodnutý udělat mi radost. A zvládl všechny tři oddíly skvěle. Prostě náš Dyček.

Je něco, co vám Dyk za ta léta vzal a čím vás naopak obohatil?

Dyk nebere, jen dává. Je úžasné pozorovat jeho vztah k ostatním psům či ke štěňatům. Nemusel moc děti, dnes klidně na táboře při předváděče poslouchá cizí malou holčičku. Naučil mě u výcviku přemýšlet. Poznali jsme úžasné lidičky na táborech a výcvikových víkendech, které máme moc rádi. Mám z něho úžasný pocit.

Nyní máte dalšího chodáčka. Představíte nám ho, prosím?

Orsid Krosandra je chodáček, kterého mám za odměnu, za dlouhé čekání na prvního psíka a za trpělivost při výcviku Dyčka. Odmalička byl úplně

jiný, kontaktní, dychtivý ukázat, co všechno se naučil. Když se nás na Svojanově pan Mach ptal, co chceme se psy dokázat, mým snem byla zkouška BH. Tu zvládl, když mu bylo něco přes rok. Dnes máme zkoušek 11 a možná zkusíme i nějaké další, trénujeme stále. Vždy před zkouškou jedeme na cvičák, kde se má konat, pro radu, jestli na ni máme. Vždycky nám vyjdou vstříc, poradí, našlápnu stopu. Dnes nám šlapou stopy i kluci na našem cvičáku, kteří jsou super. Obdivuju Sida, že zvládá i můj velikánský strach, který do něho pumpuji před každou zkouškou i závodem. Vůbec se ho nedokážu zbavit. Loňský rok byl pro nás ovšem přímo snový. Z deseti závodů jsme se vždy umístili do třetího místa. Když bylo MS v atletice a Usain Bolt byl po zranění, řekla jsem si: když on vyhraje stovku, my se přihlásíme na MR v obedienci ČNP. Vyhrál a my jsme obsadili v OB-Z

druhé místo se stejným počtem bodů jako vítěz. Bylo to úžasné. Loni jsme složili tři zkoušky, dvě výborně, z té třetí mě bolí uši ještě dnes. Za velikánský úspěch považuji vítězství v seriálu

závodů na Javorce v poslušnosti, to byl pocit k nezaplacení. A když se pak na stránkách KPCHP objevily výsledky chodského psa ve výkonu a my se Sidem jsme byli ve sportovní kynologii na čtvrtém místě, to už jsem měla slzy v očích. Prostě něco, na co bych nikdy ani nepomyslela. Sid je prostě můj skvělý, trochu uštěkaný, mazlivý, ale také trpělivý parťák.

Čemu všemu se společně se svými psy věnujete?

Vlastně dělám všechno proto, aby se kluci nenudili. Pepa jim vyrábí hlavolamy, aby museli přemýšlet, ty jim kupuji i v hračkárně. Zkoušíme prvky z dogdancingu – snad dáme i zkoušku, trénujeme obedienci, NZŘ, IPO, kluci chytanou frisbíčko, přeskočí parkúr, děláme stopy, vlastně si jen tak hrajeme. Nemálo času nám zaberou i výstavy. Oba kluci jsou junioršampioni i šampioni ČR. Sid letos vyhrál Memoriál Ing. Findejse v pracovní třídě a dostal BOSe. Dyček získal ve veteránech V1. Radost jsem měla převelikou, a to nás ještě čekalo jedno velké překvapení na Evropské výstavě chodských psů. Sid ve třídě pracovní dostal V1 a CAC a Dyk ve veteránech V2. Bylo to jako z říše snů. Kluci nám prostě skvěle vyplňují náš důchodcovský čas.

Klasická poslušnost má tu výhodu, že se jí lze věnovat i do vyššího věku psů. Jak to vnímáte vy? A dá se podle vás s kynologií začít i ve vyšším věku?

S výcvikem jsem začala v 53 letech s klasickou poslušností, dnes mám 62 a poslední cvik, který jsme se Sidem nacvičili, je skok na záda, zatím jen v kleku na čtyřech, ale třeba se se i zvednu. Možná tělo pobolívá, ale když si vaše hlava věk nepřipouští, není co řešit. Dělán to, co jsem vždycky chtěla a moc mě to baví. Poznáte i nové kamarády, stejně postižené. Moji kluci jsou prostě nej nej.

Máte ještě nějaké pejskařské sny, které byste si ráda splnila?

Když by mě někdo tenkrát na začátku řekl, co všechno moji psíci dokážou pod mým vedením, nevěřila bych. Tisíckrát bylo překročeno, co jsem měla v plánu. Cvičíme dál, třeba ještě nějakou zkoušku dáme, nevím. Ale

jeden sen bych měla: vidět, že se pejskaři ke svým psům chovají jako k parťákům, ne jako k věcem, které jim slouží k nějaké cestě vzhůru, na kterou se stejně zapomeno. Vidět, že si psůvodi přejí úspěch, že si dokážou pomáhat a podporovat se. To by bylo moc prima.

Marie Traušeová

Foto: J. Krejčí, M. Traušeová, P. Štěpánková, R. Krejčová

Slalomem vpřed i vzad!

Slalom mezi nohama je cvik, který mohou dělat jak štěňátka, tak i psi senioři. Zároveň jej lze využít snad všude – na zkouškách či na závodech v dogdancingu, na vystoupeních pro diváky, při freestylu na závodech dogfrisbee jako „team movement“, či jen jako protahovací cvik například před během na parkuru agility. Jak na něj? To si právě teď vysvětlíme.

Klasický slalom

Jedná se o slalom, kdy se pes proplétá mezi nohama psovoda, zatímco psovod jde dopředu.

Nácvik je v podstatě velmi jednoduchý. Pejška si nejprve navedeme k levé noze (ideálně na pamlsk v levé ruce) a dáme svoji pravou nohu dopředu. Vzniklou mezerou mezi našima nohama provedeme pejška za pamlskem v pra-

vé ruce. Je ideální, když máme v každé ruce připravené pamlsky, kterými můžeme pejška ihned odměnit. Pak už jen střídáme nohy a pejška si navádíme pod jednou a druhou nohou. Nechte pejška, aby se co nejvíce proplétal sám, je zbytečné mu cvik usnadňovat naším překračováním – to ve výsledku nevypadá moc pěkně a na zkouškách vám za to dokonce mohou strhnout body.

Zpočátku psa klidně odměňujte už po jednom až dvou úspěšných krocích. Při cviku opakujte zvolený povel, např. „skrz“, nebo „slalom“ a nezapomínejte chválit. Jakmile pes cvik pochopí, začněte ho navádět už na ruce bez pamlsků (ty budete mít schované třeba v pamlskovníku) a odměňujte ho zase až po pár ušlých krocích. Když vše půjde dobře, postupně svá gesta minimalizujte až do podoby, kdy bude psu stačit k vykonání cviku povel a nakročení vaší nohou.

Slalom, kdy psovod couvá a pes jde rovně

Navádění na ruce je v podstatě stejné jako u klasického slalomu, jen je důležité správně začít a nezamotat se do vlastních nohou. Pejška si zprvu opět navedeme k levé noze, a jakmile ho máme v této pozici, dáme svoji levou nohu dopředu (téměř stejný efekt je, pokud místo toho dáte svoji pravou nohu dozadu, jen to bude mít pejsek trochu dál). A pejška opět provedeme vzniklým prostorem zleva doprava mezi

nohama. Pes nás nijak neobchází, pouze prochází mezi nohama, přičemž jeho čumák směřuje k našim patám. Nohu, která byla na počátku cviku vpředu, si ihned po průchodu psa přehodíme dozadu, aby pes mohl dále procházet. Pak už jen střídáme nohy. Zvláště u cviků, kdy psovod couvá, je nutná zvýšená opatrnost, aby na psa nešla pl. Ztracená důvěra psa v páníčka se někdy jen velmi těžko napравuje. Povel si můžeme zvolit například „back“, nebo „pata“.

Slalom, kdy couvá psovod i pes

Toto je poměrně efektní provedení slalomu, které lahodí nejednomu oku diváka. Jeho naučení je ale už o něco složitější. Pejsek se totiž musí naučit mezi nohy zacouvat a přitom u každé nohy zatáčet koncem svého těla na jinou stranu. Jak na to? Pejška si opět navedeme k levé noze a tentokrát posuneme dozadu

svoji pravou nohu, a to pokud možno co nejvíce, aby vzniklá mezera byla potřebně velká. A teď přichází to složitější. Pamlsk máme v pravé ruce, natočíme se k pejskovi svým trupem, zatímco stále držíme původní postavení nohou. Pejsek by měl být k mezeře mezi nohama zpočátku ideálně čumákem nebo bokem. Ukážeme mu pamlsk a dáme ho k jeho levé lopatce, aby

za ním otočil svoji hlavu. Když jde hlava psa doleva, jeho záď by se měla posouvat doprava. Jakkmile se pejsek dostane do pozice, kdy je k mezeře zadečkem, pomůžeme si druhou rukou a pejska zastavíme (aby neprovedl otočku, ale jen takovou otočku napůl), pak rukou,

Slalom, při kterém pes couvá a psovod jde popředu

Tento slalom je asi nejméně známý a používaný, přesto je poměrně efektivní – zvláště pokud pes při každém točivém oblouku svižně poposkočí. Začínáme u levé nohy a pravou dáme dopředu. Pokud již máme pejska naučeného na procouvávání mezi nohama z předchozího slalomu, máme téměř vyhráno. Opět je důležité nechat pejska točit tak, aby mohl plynule proplovat mezi nohama psovoda, jenž klade v téměř normálním tempu před sebe a nemusí se zbytečně točit navíc. Asi nejjednodušší je, když si představíte klasický slalom, při kterém jde ale v tomto případě pejsek pozpátku. Místo toho, aby se prolétala mezi nohama pejskova hlava, prolétá se u tohoto druhu slalomu psův zadeček. Opět si pejska navádíme jednou rukou do obloučku a druhou si jej můžeme jistit, aby se příliš „nepretočil“. Jakkmile pejsek procouvá, je odměněn. Opět se mění jen strana pro otočku (podle směru či protisměru hodinových ručiček) podle toho, na které straně se pejsek nachází. Jako povel můžete říkat např. „slalom“, nebo „nohy“.

v které máme pamlsek, buď vyvineme nepatrný tlak proti čumáčku psa, nebo dáme ruku s pamlskem níže, aby pejsek ohnul hlavu směrem ke svému trupu, a tím pádem si co nejsamostatněji couvnul. Jakkmile mezerou mezi nohama procouvá celý, je odměněn a pochválen. Můžete si to zkusit vícekrát na stejnou stranu, nebo hned přidat druhou. V tom případě se jen mění strana, na kterou pejsek uhýbá – tj. pamlsek směřuje k jeho pravé lopatce, aby pejsek zatáčet svou záďí doleva. Pak už jen střídáme nohy a pejska navádíme vždy na potřebnou stranu potřebným obloukem – ať už pravotočivým (při zacouvání zleva doprava), či levotočivým (při zacouvání zprava doleva). Povel si můžete zvolit např. „projdi“, nebo „vzad“.

Nezapomínejte své psy při tréninku chválit. Pokud vám něco nepůjde, nevyvíjejte na psa zbytečný tlak, nebuďte hrubí, ale vraťte se o pár kroků v tréninku dozadu, nebo zkuste odložit trénink na další den. Cviky jsou popsány tak, jak je učím já, samozřejmě se tedy můžete setkat i s jinými možnostmi. Pokud vám jakýkoliv cvik nepůjde, či jej z této metodiky nepochopíte, nebojte se obrátit na trenéra, který vám jistě rád poradí.

Marie Traušeová
Foto: Š. Traušeová

PŘEDPLATNÉ ČASOPISU JE SKVĚLÝM DÁRKEM!

PRAŽSKÁ
VYDAVATELSKÁ
SPOLEČNOST

Předplatné časopisu je skvělým dárkem kdykoli během roku. Darujte informace, rady a příběhy... Stačí si jen vybrat z naší nabídky časopisů, a každý měsíc tak uděláte radost někomu, koho máte rádi.

HURÁ NA DĚSIVÉ „MOZKOMORY“ DO MĚSTA!

pes PŘÍTEL ČLOVĚKA

SHIBA INU

3 2017

ČASOPIS O PSÍCH
PRO PŘEDPLATNÍKY 41 Kč
ROČNÍK 42

AMBYDRO
FOUR, THREE, TWO, ONE...
MUSH GO!

VÝSTAVY
ŠAMPION ŠAMPIONŮ

VÝCHOV
JAK NAUČIT PSA BRÁTR PAMLSEK?

VÝCHOV
ÚTOK NA PSA Z POHYBU

VETERINÁRNÍ
PES A KOČKA

KRIMINAL

Jako pes a kočka...

Four, three, two, one, **mush go!**

Kočka a pes – známí!

„Třemset šest dní nebo večer za tou“: PÁŠ

Miláček v očiach

Nejdéle vycházející a nejčtenější časopis o psech u nás. Portrét plemene, rozhovory, veterinara, rady, příběhy, reportáže, ale především život se psem takový, jaký je.

Roční předplatné 564 Kč, SK 25,65 eur. Vychází každý měsíc.

Kontakty pro objednání předplatného
V ČR: Česká pošta, s. p.
bezplatná linka 800 300 302,
www.postabo.cz.
Na Slovensku: Magnetpress Slovakia, s. r. o.
tel: 004212/67 20 19 31 – 33, www.press.sk
Elektronická verze časopisů www.publerto.cz
Časopisy pro vás každý měsíc připravuje
Pražská vydavatelská společnost,
www.pvsp.cz.

Zajímavá, či nudná akce? Kam zmizela kdysi početná plemena? Ke kterému plemeni patří tento jedinec? Akce plná překvapení, či s předem jasným výsledkem? Jedinečná, či tuctová?

I takové otázky mohly mnohé napadnout před konáním nebo v průběhu celé výstavy. Jaká byla tedy akce s názvem Šampion šampionů 2016, konaná v sobotu 21. ledna tradičně v Top Hotelu Praha, z pohledu diváka?

Zajímavá, či nudná?

Mám ráda svět výstav, zvláště pokud jsou ve znamení setkání s kamarády. A tento ročník takový zcela jistě byl. I zde platí – to, zda je výstava (jakákoli akce) příjemná, záleží JEN na nás. Takže v tom směru nedovedu být objektivní. Jsem ráda, že nemám kolem sebe děti, náš zvěřinec a domácnost, a potkám se s kamarády, známými a ještě uvidím i pár pěkných psů. Nicméně letos mě doprovázel i manžel, jenž akce opravdu nemusí, a jeho názor byl jasný – opravdu se mu líbil finálový rozstřel psů po jednotlivých skupinách. Ač neznal ani mnohá plemena, ba ani žádné handly (a možná právě proto), připadal mu souboj dvojic a rozhodnutí rozhodčích o postupující barvě koberce, na kterém soutěžící stáli, jako zajímavé a „odsýpající“. Mě ale možná zamrzela fakt, že

▲ **I. skupina FCI**
BIG 1, ŠAMPION ŠAMPIONŮ
australský ovčák Markýz Srdcové eso, chov. Z. Hodová, maj. L. Hodová a Z. Hodová

▲ **I. skupina FCI**
BIG 2 – československý vlčák
Enigma Šedý poklad, chov. a maj. R. Kunc

▲ **I. skupina FCI**
BIG 3 – australský ovčák Jurášek
Srdcové eso, chov. Z. Hodová, maj. L. Hodová a Z. Hodová

rozhodčí poprvé nezvedali terčíky viditelně před diváky, aby všichni věděli, jak který hlasoval. Systém rozhodování pomocí hlasovacího zařízení možná působil moderně, ale nepřinesl mi informace o rozhodčích.

▲ X. skupina FCI
BIG 1 – 3. místo Šampion šampionů, afgánský chrt Vincenzo Nibali Gandamak Slovakia, chov. V. Vojtek, maj. E. Rambousková

▲ X. skupina FCI
BIG 2 – saluki – perský chrt s třásněmi Asali Aurum Bohemia, chov. D. Epsteinová, maj. M. Jamrichová a L. Jamrich

▲ X. skupina FCI
BIG 3 – barzoj – ruský chrt Dmitrij Renny Destiny Mraja, chov. J. Mrázová, maj. R. Schwarzová

▲ Skupina neuznaných plemen FCI
BIG 1 – chodský pes Irluka Krosandra, chov. L. Sloupský, maj. E. Sloupská a L. Sloupský

▲ Skupina neuznaných plemen FCI
BIG 2 – boerboel Baahir Ninya órě, chov. E. Handlová, maj. P. Stehlík

▲ Skupina neuznaných plemen FCI
BIG 3 – pudl vícebarevný velký Benjamin at Delaware Tova's, chov. K. Gordon, maj. J. Vlasáková

KRIMI JEDNÍM DECHEM

JEDNÍM DECHEM
BRÁZDAR • 2/2017
Krimi
Přepadení před víkendem
a další povídky
104 STRANY JEN ZA 49 Kč

Krimie dle **JEDNÍM DECHEM** je výběrem z nejlepších detektivních povídek. V novém vydání si můžete přečíst také povídku Milana Duška Přepadení před víkendem:

Spatřila vysokého muže, který jednou paží někoho vlekl mezi smrky dál do lesa. Vyděsila se. „Zastav, Bohoušku!“ vyhrkla, jako by se probrala. „Támhle,“ připlácla ruku na sklo, „se něco příšerného děje.“

„Nechrápla sis, Lidko?“
„Zastav, povídám!“ rozkřikla se, až jí to zabolelo. „Teď ho srazil na zem,“ přidala ochraptěle.

V PRODEJI OD 8. ÚNORA

K DOSTÁNÍ V NOVINOVÝCH STÁNCÍCH

STALO SE!

skutečné případy

5x krimi STALO SE! přináší již dvacet let pět detektivních případů. Tentokrát si můžete také přečíst povídku Romana Cílka Jsem připraven, můj Pane:

„I to patří občas k profesi,“ pokrčil rameny. „Ale pojďme k věci, nebo mě začnete považovat za šarlatána. Příčinou smrti muže, kterého jste našli někde u silnice, je uskrceň, podle všeho došlo k značně brutálnímu, tedy silovému napadení zezadu a rukama v hrubých, takových spíš řemeslnických rukavicích. Podrobněji vám to ještě sepíšeme a zdokumentujeme. Žádné jiné stopy násilí jsme na těle nenašli.“

V PRODEJI OD 8. BŘEZNA

STALO SE!
5x krimi
Jsem připraven, můj Pane
112 STRAN JEN ZA 49 Kč